

Fly Fish Away! make a living

TEKST ANDRÉ MIEGIES

FOTOGRAFIE ANDRÉ MIEGIES, CHRIS HENDRIKS E.A.

In deze reeks volgen wij Nederlandse vliegvissers die naar het buitenland vertrokken. Ondernemende types die rond het vliegvissen elders een leven opbouwen. Chris Hendriks kwam in verschillende landen en vestigde zich uiteindelijk in Noorwegen.

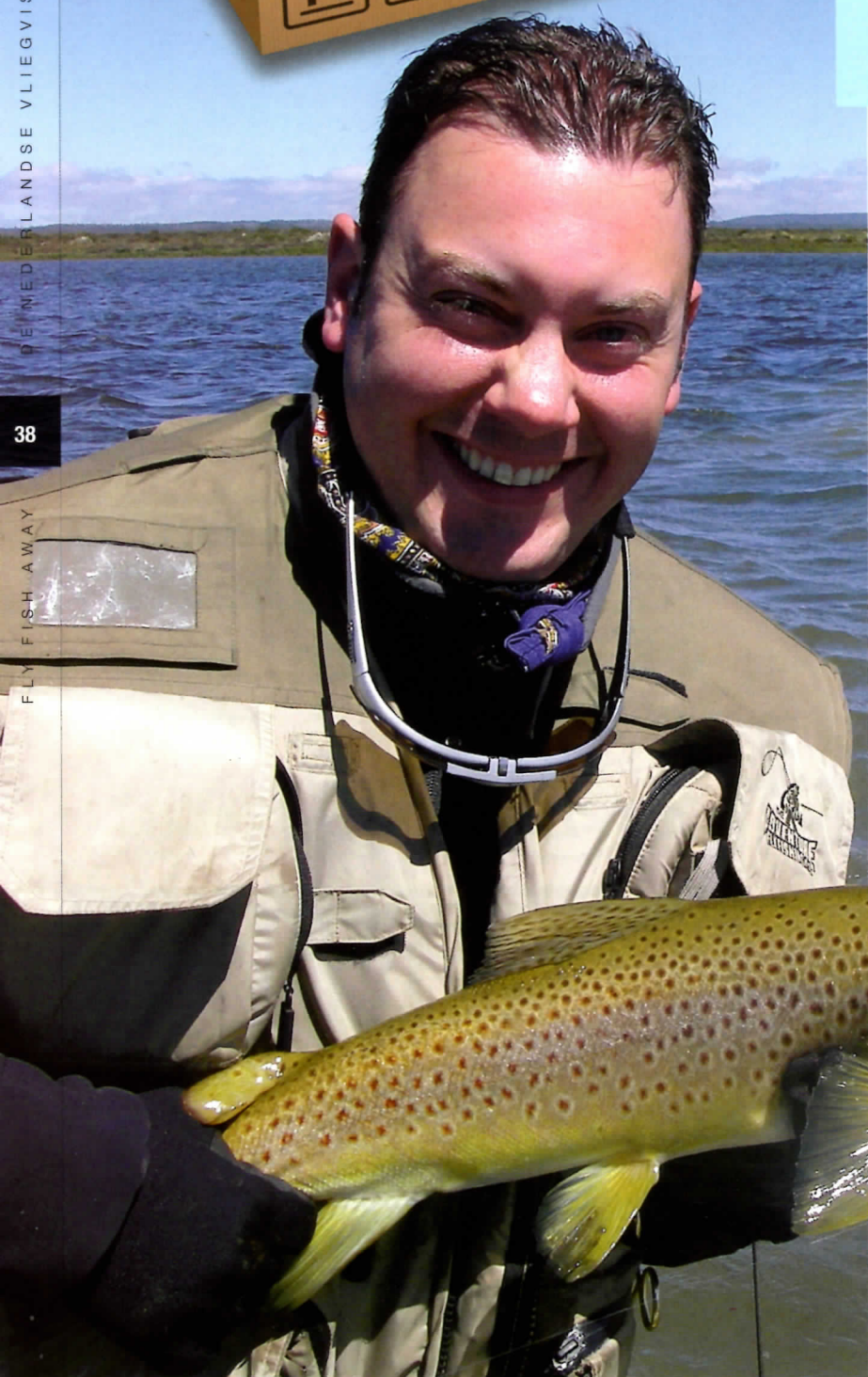
De 37-jarige Chris is opgegroeid in Eindhoven, op 3 minuten wandelen van de rivier de Dommel. Hier deed hij zijn eerste viservaringen op. Met de vaste stok, die hij van opa had gekregen voor zijn eerste communie. Tot zijn 21e viste hij altijd in Eindhoven en omstreken, met vaste hengel, winkle picker en trottend met de pen op stromend water. Gedurende deze tijd beoefende Chris veel verschillende manieren van witvissen, maar altijd had hij het gevoel dat er 'iets' ontbrak. Maar wat? Vliegvissen vond hij veel te gecompliceerd. De hoeveelheid kennis die je daarvoor moest opdoen... pfff... daar moest hij niet aan denken.

Door de jaren heen rondde Chris de mavo en havo af, waarna hij doorging met de pabo om basisschoolleraar te worden. Maar dat bleek voor hem toch een verkeerde keuze. Daarna is hij naar Amsterdam vertrokken om te gaan studeren. Vrijtijdsmanagement moest het worden. Chris woonde toen op kamers in Aerdenhout en viste rond dit dorp in het polderwater. Ieder weekend keerde hij terug naar Eindhoven waar hij werkte in een kroeg. Kortom: Chris werkte en viste liever dan dat hij studeerde. Dat ging natuurlijk niet goed, hij moest hij toch 'echt' werk gaan doen. Chris begon als verhuizer voor een half jaar. Al het verdiende geld was bestemd voor de nieuwe studie: marketing en communicatie. Hij was anderhalf jaar op weg met deze studie toen hij de opdracht kreeg om een beroep te kiezen en een plan te maken hoe dit te bereiken. Chris kreeg niets op papier, hij wist het nog steeds niet. Chris' ouders vroegen hem wat hij zou willen doen, de komende 45 jaar, 40 uur in de week. Ongeacht of dat beroep bestond en of er geld mee te verdienen viel. Dit wist hij wel: met mensen werken, vissen en buiten zijn in de natuur, dát is leuk. Toen zijn ouders vroegen: "Maar jongen, bestaat dat beroep?", zei hij: "Ja... visgids!"

Maar ja, hoe word je visgids? Het antwoord kwam een week later.

Visblad Beet viel op de deurmat. Hierin stond een artikel over de sportvisacademie in Zweden. Chris stuurde een e-mail en kreeg een reactie... in het Nederlands, van Cornelis Hollestein. Een leraar die daar werkte en ook uit Nederland kwam. Chris liep naar

beneden en riep tegen zijn ouders: "Ik verhuis naar Zweden!" Zijn enthousiaste kreet viel niet meteen in goede aarde. Maar toen de plannen wat meer concreet waren, vonden zijn ouders het goed. Ze hebben hem altijd en overal in gesteund.

Het werd Chris al snel duidelijk dat, als je als visgids geld wilt verdienen, je toch wel met vliegvisserij moet beginnen. Hij begon erover te lezen en sloot zich aan bij een vliegvisvereniging. Chris werd overspoeld met informatie en zag door de bomen even het bos niet meer. Maar het was uitermate interessant. Hij kwam er achter dat nou juist het vliegvisserij in zijn visserij ontbrak. Het gaf hem een enorme stimulans in zijn hobby, die begon uit te groeien tot een passie. En die passie werd een complete levensstijl.

In 2005 vertrok Chris naar Zweden. Hij startte met de studie *sportfiske* aan de ForshagaAkademin, vlak bij Karlstad. Een tweejarige opleiding tot visgids of hengelsportwinkel. Binnen de opleiding werden twee stages aangeboden, in een winkel en als gids. De eerste stage was als visgids in Lapland, aan de Finse grens in Rajamaa. De winkelstage kwam er niet. Chris wilde gidsen! Voor zijn tweede stage als visgids moest hij verder weg: Australië, in de Tarraleah lodge in Tasmanië. Hier viel in zes weken zoveel te leren... hier moest hij naar terug! Na zijn afstuderen vond Chris opnieuw een stageplaats in deze lodge. Voor een heel seizoen en, uh, dat seizoen begint in oktober en eindigt in april! Hij heeft erg veel geleerd van Ken Orr, zoals over tailing fish, polaroiding en still water fishing. Maar ook over het stalken van vis en het aanwerpen. En de ervaring van het onbeschrijflijke gevoel als zo'n vis in je net zit en alles samenkomt!

Na het Tasmanië-avontuur kwam Chris naar Nederland, waar hij Espen Eilertsen van Call of the Wild, een gids- en hengelsportbedrijf uit Trysil Noorwegen, een presentatie zag geven over het vissen in zijn gebied. Chris werkte en verbleef toen al drie jaar in het buitenland en dat doet je sociale leven in Nederland geen goed. Vrienden spreek je alleen online en zelf heb je in het buitenland ook niet veel vastigheid voor wat betreft woonplek. Hij was toe aan zo'n vaste plek waar hij kon werken, wonen en gidsen. Het gebied waar Espen het over had, Trysil, had het allemaal: werken in de winter in het skigebied en gidsen in de zomer. Verhuizen naar het buitenland, in dit geval Noorwegen, doe je niet zomaar. Officieel mag je er maar drie maanden zijn en dat is een korte tijd om alles te regelen: bankzaken, verblijfsvergunning, onderdak en natuurlijk werk. Espen had voor Chris een baan in een restaurant geregeld, zodat hij in ieder geval een inkomen had. Het is zijn geluk geweest dat Chris mensen als Espen, Bjorn en Marit (van de Trysil Hyttegrend) om hem heen heeft gehad. Zij hebben hem goed geholpen bij het settelen.

Een droombaan als visgids is seizoensgebonden. Je moet dus een back up-plan hebben. Voor Chris was dat 's avonds werken in de horeca en gidsen overdag. Het geld was nodig om rekeningen te kunnen blijven betalen, een auto te kunnen rijden en om te bouwen aan zijn leven als visgids. Na vele jaren in de horeca, heeft Chris de switch gemaakt naar een baan in de zorg. Dat valt eveneens goed te combineren met het werken als visgids. Zo helpt hij een jongen van 25 jaar die in een rolstoel zit met de dagelijkse dingen. Deze jongen is uitermate geïnteresseerd in alles wat met natuur, vissen en kamperen te maken heeft. Zijn motto in het leven: 'Niets is onmogelijk!'

Chris is ondertussen gestopt bij Espen als visgids en in aanraking gekomen met tenkara-vissen. In 2012 is hij zijn eigen bedrijf begonnen: Chris Hendriks Fishing - Experiences. Met als hoofddoel zoveel mogelijk mensen introduceren in het vliegvisserij en de drempel zo laag mogelijk houden. Dit doet hij voornamelijk met behulp van de tenkara-hengel, maar ook op de traditionele manier. Voor veel klanten is het makkelijker om te starten met tenkara. Het werpen hoeft men dan nog niet te leren, maar wel het presenteren, het water lezen et cetera.

Trysil is de plek geworden waar Chris zijn beroep uitoefent, aan de oostkant van Noorwegen in de provincie Hedmark. Trysil blinkt uit door de ongerepte natuur en de wilde vissen! Als vliegvisser en buitenmens kun je hier je hart ophalen. Van grote rivieren tot kleine bergstroompjes en prachtige meren, en vooral rust en ruimte. Hier kun je nog een dag vissen zonder een ander tegen te komen. Het gebied is groot en als nieuwkomer weet je vaak niet waar je moet beginnen. Daarom organiseert Chris iedere week een viscafé. Een paar uur koffiedrinken en kletsen over de visserij, de gebruikte vliegen, de verwachtingen en vooral waar te vissen. Een bijeenkomst voor vissers en vakantievisseren uit de

regio. Het kost niets, maar helpt om de juiste richting te bepalen.

Op de vraag of zijn droom werkelijkheid is geworden, antwoordt Chris volmondig 'ja'. Hij heeft het door de jaren heen inderdaad voor elkaar gekregen. Chris Henderiks Fishing - Experience is opgericht in 2012 en vanaf 2013 heeft hij een kleine beurs georganiseerd in Noorwegen: The European Tenkara Convention. Deze beurs trekt jaarlijks rond en is

inmiddels in Tsjechië, Frankrijk, Oostenrijk en Italië gehouden. In de winter houdt hij zich bezig met het schrijven van artikelen, het binden van vliegen en alles wat erbij komt kijken om zich als gids te presenteren en onder de aandacht te blijven. De meeste klanten komen uit Engeland, Duitsland, Zweden en Nederland. De gids-trips vertrekken allemaal vanuit de Trysil Hyttegrend, die sinds twee jaar gerund wordt door een Nederlands echtpaar. Het is een heerlijke plek om je tent of caravan neer te zetten, of een van de prachtige huisjes te boeken die aan de Trysil-elva-rivier staan. Trysil is als vakantiebestemming echt in opmars. Een fantastische plek die vele mogelijkheden biedt: vissen, wandelen, mountainbiken, de bergen in, kanovaren en noem maar op. Trysil is echt een aanrader!

Chris woont sinds 2005 in het buitenland. Teruggaan naar Nederland is eigenlijk geen optie meer. Hij heeft zijn sociale leven in Noorwegen opgebouwd, een leuke baan in de zorg en is beroepsmatig bezig met de vele takken van sportvisserij die hier te beoefenen zijn. Het leven met en van de natuur, zoals dat zo mooi is in Noorwegen, zou hij niet meer willen missen. Het allemansrecht noemen ze dit hier: je mag gebruik maken van de natuur, mits je die niet schaadt en weer netjes achterlaat!

Chris is nog lang niet klaar in Noorwegen met het verder uitbouwen van zijn gidswerk en het promoten van het vlieg- en tenkara-vissen.

*Ben je op vakantie in Noorwegen en je wil een keer met Chris op pad? Neem dan contact op via: hendrikschris@hotmail.com
Voor een verblijf in het gebied: Trysil Hyttegrend en camping, www.trysilhytte.com*